

Kúria ítélete

Az ügy száma: Bhar.III.431/2019/3.

A határozat szintje: harmadfok

A tanács tagjai: Dr. Márki Zoltán, a tanács elnöke
Dr. Somogyi Gábor, előadó bíró
Dr. Sebe Mária, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: nyilvános ülés

Az ülés napja: 2019. június 25.

Az ügy tárgya: pénzmosás büntettének kísérlete
vádlott:

Első fok: Budapest Környéki Törvényszék, 8.B.5/2018/11., ítélet, tárgyalás,
2018. szeptember 7.

Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 2.Bf.278/2018/4., ítélet, tanácsülés,
2018. december 20.

Rendelkező rész

A pénzmosás büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben az ügyészség által bejelentett másodfellebbezést elbírálv a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.278/2018/4. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat bűnösnek mondja ki pénzmosás büntettének kísérletében [Btk. 399. § (1) bekezdés b) pont I. fordulat].

Ezért a vádlottat 1 (egy) év szabadságvesztésre ítéli, melynek végrehajtását 2 (kettő) év próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. A szabadságvesztés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Indokolás

I.

- [1] Az ügyben a Pest Megyei Főügyészség G.3290/2016/4-I. számon nyújtott be vádiratot, amelyben a vádlottal szemben pénzmosás büntettének kísérlete [Btk. 399. § (1) bekezdés b) pont] miatt emelt vádat.
- [2] A Budapest Környéki Törvényszék a 2018. szeptember 7-én kihirdetett 8.B.5/2018/11. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki pénzmosás büntettének kísérletében [Btk. 399. § (1) bekezdés b) pont I. fordulat], és ezért 1 évi szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi

próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, és akként rendelkezett, hogy abból a vádlott - végrehajtásának elrendelése esetén - legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

- [3] Védelmi fellebbezés alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla a 2018. december 20-án meghozott 2.Bf.278/2018/4. számú ítéletével a vádlottat az ellene pénzmosás büntettének kísérlete [Btk. 399. § (1) bekezdés b) pont I. fordulata] miatt emelt vád alól felmentette.

II.

- [4] A másodfokú ítélet ellen az ügyészség a vádlott terhére - bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása végett - jelentett be fellebbezést.
- [5] A vádlott és védője a másodfokú ítéletet tudomásul vette.
- [6] A Legfőbb Ügyészség a BF.226/2019/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn, és azt indítványozta, hogy a Kúria a másodfokú ítéletet helyezze hatályon kívül, és a Fővárosi Ítéltáblát új másodfokú eljárás lefolytatására kötelezze.
- [7] Indokai szerint a másodfokú bíróság feltétlen eljárási szabálysértést valósított meg azzal, hogy az általa részben megalapozatlannak talált elsőfokú ítéleti tényállást - az ügyiratok tartalma, valamint ténybeli következtetés útján - tanácsülésen helyesbítette hivatkozással arra, hogy az nem volt ellentétes a vádlott érdekeivel, büntetőjogi és büntető eljárásjogi helyzetét nem rontotta.
- [8] Utalt arra, hogy a Be. 599. § (2) bekezdés a) pontja szerint a másodfokú bíróság a nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megalapozatlansága esetén megállapíthatja a hiánytalan, illetve a helyes tényállást, ha az az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma vagy ténybeli következtetés útján lehetséges; ha pedig bizonyítás felvétele szükséges, úgy a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyalást kell kitűzni.
- [9] Következésképp megalapozatlanság kiküszöbölésére a másodfokú eljárásban tanácsülésen annak ellenére nem kerülhet sor, hogy a hatályos Be. 598. § (2) bekezdése a fellebbezés tanácsülésen történő elintézése feltételeként a tényállás megalapozottságát külön nem írja elő. Az ügyészség álláspontja szerint azonban ez csak arra vezethető vissza, hogy a jogalkotó lehetővé kívánta tenni a fellebbezés tanácsülésen történő elbírálását az ún. „korlátozott fellebbezés” azon eseteiben is, amikor is a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéleti tényállás megalapozottságát nem vizsgálhatja, és nem is küszöbölheti ki. A korábban hivatkozott szabályozásból viszont az következik, hogy megalapozatlanság kiküszöbölésére a hatályos szabályozás szerint is csak nyilvános ülésen vagy tárgyaláson kerülhet sor, tanácsülésen nem.
- [10] A Legfőbb Ügyészség hivatkozott a Be. 427. § (3) bekezdésére, miszerint ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az ülés a terhelt, az ügyész és - ha a büntetőeljárásban védő részvétele kötelező - a védő nélkül nem tartható meg. A Be. 599. §-a a védőnek a másodfokú nyilvános ülésen való részvétele tekintetében eltérő szabályt nem határoz meg, és mivel jelen ügyben a védő részvétele a Be. 44. § a) pontja alapján kötelező volt, a nyilvános ülést a védő távollétében nem lehetett volna megtartani. Következésképpen azzal, hogy a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tanácsülésen bírálta el, olyan személy távollétében járt el, akinek jelenléte kötelező lett volna.

III.

- [11] A Kúria a másodfellebbezést a Be. 620. § (1) bekezdés zárófordulatára tekintettel nyilvános ülésen bírálta el.
- [12] A nyilvános ülésen a Legfőbb Ügyészség képviselője a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség másodfellebbezését fenntartotta. Kifejtette, hogy az eljáró bíróságok eltérően foglaltak állást a bűnösség kérdésében, így a harmadfokú eljárásnak helye van. Az ügyészség az ellentétes döntést - a vádlott felmentését - sérelmezi, és a vádlott bűnösségének kimondása érdekében fellebbezett. A

Legfőbb Ügyészség átiratában leírt eljárási szabálysértés miatt azonban a Fővárosi Ítéltábla ítéletének hatályon kívül helyezésére és a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására való utasításra tett indítványt.

- [13] A vádlott védője a nyilvános ülésen a másodfokú ítélet helybenhagyását kérte. Utalt arra, hogy a vádlottat felmentette a másodfokú bíróság, ezért a fellebbezés elbírálására a tanácsülési forma választásával a vádlott védekezéshez való joga nem sérült, összességében pedig a lehetséges legkedvezőbb helyzetbe került. Az ügy érdemében fenntartotta az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében kifejtett jogi álláspontot.

IV.

- [14] Az ügyész másodfellebbezése alapos.
- [15] A Kúria a Legfőbb Ügyészség feltétlen eljárási szabálysértésre vonatkozó álláspontját nem tartotta alaposnak.
- [16] A Kúria mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a bejelentett fellebbezések alapján helye van-e harmadfokú eljárásnak. Ennek a törvényi előfeltétele - az első- és másodfokú ítélet közötti eltérés a bűnösség kérdésében - adott. A vádlott felmentése a pénzmosás büntetnének kísérlete miatt emelt vád alól - az e bűncselekmény miatti, első fokon történt elítélése ellenében - a Be. 615. § (1) bekezdése és (2) bekezdés b) pontja alapján a harmadfokú eljárás törvényi oka. A bejelentett fellebbezés ezt az ellentétes rendelkezést támadja, ekként a Be. 615. § (3) bekezdés a) pontjában, valamint (5) bekezdésében meghatározott feltétel is adott.
- [17] A Legfőbb Ügyészség - mind írásbeli átiratában, mind a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján - a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség fellebbezését bár módosított tartalommal, de fenntartotta. Nem vonta vissza, a módosítás, illetve indítvány pedig az ügy anyagi jogi megítélése szempontjából közömbös, kizárólag eljárásjogi okból történt. A súlyosításért bejelentett ügyészi fellebbezés - az erre irányuló kifejezett visszavonást tartalmazó nyilatkozat hiányában - a harmadfokú eljárásban is mindvégig hatályos akkor is, ha azt a felettes ügyészség módosított tartalommal (hatályon kívül helyezést indítványozva) tartja fenn (BH 2007.332.I.).
- [18] Ekként az ügyészség fellebbezése a harmadfokú eljárásban a módosított tartalommal is joghatályos maradt, egyúttal - a Be. 617. §-ára tekintettel - a Be. 595. § (2) bekezdés első fordulata alapján a hivatkozott törvényhely (1) bekezdés első mondatában meghatározott súlyosítási tilalmat feloldotta.
- [19] Ezért a Kúria a Be. 618. § (1) bekezdése és (2) bekezdése szerinti terjedelemben felülbírált a megtámadott másodfokú ítéletet, valamint az azt megelőző első- és másodfokú eljárást.
- [20] A felülbírálat tárgya értelemszerűen és főszabályként először az eljárási szabályok - azon belül a feltétlen, majd az ún. relatív hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok - megtartása, ezt követően pedig a tényállás megalapozottsága.
- [21] Mindezek előrebocsátásával (és sorrendjében eljárva) a Kúria a felülbírálat során nem észlelt olyan - a Be. 607. § (1) bekezdése, illetve a Be. 608. § (1) bekezdése szerinti - eljárási szabálysértést, amely feltétlen hatályon kívül helyezési okot képez, és így az ügy érdemi elbírálását kizárja, a Legfőbb Ügyészség erre vonatkozó indítványát pedig több okból sem osztotta.
- [22] A Be. 598. § (2) bekezdése a fellebbezés tanácsülésen történő elbírálásának feltételeként - a 2018. július 1. napja előtt hatályban volt 1998. évi XIX. törvény 360. § (4) bekezdésével szemben - már nem írja elő a tényállás megalapozottságát. A Be. 599. § (2) bekezdés a) pontja pedig - egyértelmű megszövegezése szerint - csupán a lehetőségét nyitja meg annak, hogy a másodfokú bíróság a hiánytalan, illetve a helyes tényállást az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma vagy ténybeli következtetés útján nyilvános ülésen megállapíthatja, azonban nem írja elő, hogy arra kizárólagosan csak ebben az eljárási formában kerülhet sor. Ebből következően azonban a Be. 598. § (2) bekezdésében írt feltételek teljesülése esetén a részbeni megalapozatlanság tanácsülésen is kiküszöbölhető, arra csak bizonyítás felvétele esetén kell a Be. 600. § (1) bekezdés

b) pontja alapján tárgyalást kitűzni.

- [23] Mindazonáltal a fellebbezés tanácsülésen való elbírálásának a Be. 598. § (2) bekezdésében írt esetét el kell különíteni az említett törvényhely (1) bekezdésében írt eseteitől, ami megnyilvánul abban is, hogy a (2) bekezdése szerinti elbírálás esetén - tekintettel a hivatkozott törvényhely (5) bekezdésére - az ügyészség, a vádlott, a védő és a fellebbező nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését indítványozhatja (és ebben az esetben annak kitűzése kötelező), míg az (1) bekezdésben írt esetekben ez a jogosultság nem áll fenn. Jelen ügyben a fellebbezések elbírálására másodfokon nem a Be. 598. § (2) bekezdése, hanem az említett törvényhely (1) bekezdés c) pontja alapján került sor. Ez utóbbi rendelkezés alkalmazásának feltételeként pedig a tényállás megalapozottsága fel sem merül, azt a korábbi eljárási törvény sem írta elő.
- [24] Jelen esetben azonban a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezésére még akkor sem kerülhetett volna sor, ha a másodfokú bíróság valóban tévesen választotta volna meg a fellebbezések elbírálásának eljárási formáját. Az eljárási forma téves megválasztása ugyanis önmagában nem olyan, a Be. 625. § (1) bekezdésében, illetve (2) bekezdés a) pontjában megjelölt [azaz a Be. 607. § (1) bekezdése, illetve a Be. 608. § (1) bekezdése szerinti] eljárási szabálysértés, ami a harmadfokú eljárásban eleve a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését vonja maga után.
- [25] Nem eredményezi ezt az sem, hogy az eljárási forma tanácsülésben való megválasztásának következményeként az ügydöntő határozat meghozatalára a védő távollétében került sor; minden eljárási szabály megvalósulását ugyanis az adott eljárási forma követelményeihez igazodóan kell vizsgálni. Kötelező védelem esetén a védő részvétele (jelenléte) az, ami a tárgyaláson (Be. 434. §), illetve a nyilvános ülésen [a Be. 599. §-ában meghatározott speciális szabály hiányában, a Be. 427. § (3) bekezdése alapján] kötelező; tanácsülésen azonban a védő részvétele (ottléte) fogalmilag kizárt.
- [26] Következésképp a védő távolléte a tanácsülésen akkor sem ad okot az ítélet hatályon kívül helyezésére, ha tanácsülés tartására a törvény ellenében került volna sor. A Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerinti feltétlen eljárási szabálysértés akkor valósult volna meg, ha - ahogy azt a Legfőbb Ügyészség átírata is ekként tartalmazza - a másodfokú bíróság a nyilvános ülést tartotta volna meg a védő részvétele nélkül; jelen ügyben azonban a másodfokú bíróság nem tartott nyilvános ülést.
- [27] Jelen ügyben viszont a határozatot még ekkor sem kellett volna a védő távolléte miatt hatályon kívül helyezni, mert annak tartalma felmentés. A Be. 608. § (2) bekezdés c) pontja szerint nem kell hatályon kívül helyezni az ítélet felmentő, illetve eljárást megszüntető rendelkezését, ha az ítéletet a bíróság a vádlott vagy a védő távollétében hozta meg.
- [28] Ahogy azonban arra a Kúria már rámutatott, a fellebbezés - nyilvános ülés helyett - tanácsülésen való elbírálása a védő távolléte miatt önmagában nem feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályt sértő; az valójában kizárólag a nyilvánosság alapos ok nélküli kizárása miatt eredményezhet eljárási jogsérelmet. Ez azonban legfeljebb a Be. 609. § (1) bekezdése, és (2) bekezdés c) pontja szerinti eljárási szabálysértés lehet, amennyiben az az ítéletre lényeges kihatással van; az ilyen eljárási szabálysértés pedig a harmadfokú eljárásban már nem vezethet a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez [Be. 625. § (1) bekezdése, illetve (2) bekezdés a) pont]. Megjegyzi ugyanakkor a Kúria, hogy jelen esetben az ítélet tartalma - a felmentés - még azt is kizárná, hogy a nyilvánosság kizárása akár az ítéletre kiható lényeges eljárási szabálysértésként értékelhető legyen.
- [29] Ekként tehát az első- és a másodfokú bíróság az eljárást a perjogi szabályokat betartva folytatta le, a fellebbezés érdemi elbírálásnak így nem volt akadálya.
- [30] A felülbírálat ezt követő szempontja, hogy a másodfokú ítélet tényállásának a fellebbezéssel érintett része megalapozott-e.
- [31] A Be. 619. § (1) bekezdése, illetve (3) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a határozatát akkor alapíthatja a másodfokú ítélet alapját képező tényállásra,
- ha az további bizonyítás felvétele nélkül is megalapozott,

- vagy az iratok alapján azzá tehető, s ekként a helyes tényállás megállapítható, avagy a helytelen ténybeli következtetés kiküszöbölhető.

- [32] A harmadfokú bíróság értelemszerűen azt vizsgálja, hogy a másodfokú bíróság által - az általa tett kiegészítésekkel és helyesbítésekkel - irányadónak tartott tényállás megalapozott-e.
- [33] Ezalatt értendő az elsőfokú ítélettel megállapított és a másodfokú bíróság által - akár javítás nélkül is - megalapozottnak tartott tényállás, valamint a másodfokú bíróság általi módosítás (javítás) helyénvalósága is.
- [34] Főszabályként ugyanis a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú ítélettel megállapított tényállásra alapítja [Be. 619. § (1) bekezdés].
- [35] A tényálláshoz kötöttség elvi indokát a Be. 167. § (3) bekezdése és (4) bekezdése [korábbi Be. 78. § (2) bekezdése és (3) bekezdése] adja, ami szerint
 - a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító ereje,
 - a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli,
 - és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg.
- [36] Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelése, és védett a mikénti mérlegelése.
- [37] Kivételesen azonban a Be. felment e kötöttség alól és megengedi, hogy a másodfokú bíróság a tényállást kiegészítse vagy helyesbítse, avagy eltérő tényállást állapítson meg, és ez alapján határozzon. Ennek kereteit, korlátait a Be. 593-594. §-ai határozzák meg.
- [38] A másodfokú bíróság általi tényjavítás elsődleges és általános feltétele, illetve indoka azonban, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem megalapozott. Ebben a kérdésben a másodfokú bíróságnak egyértelműen rögzítenie kell az álláspontját. Megalapozatlanság hiányában az elsőfokú ítéleti tényállás bármilyen helyesbítése, kiegészítése, avagy eltérő tényállás megállapítása a másodfokú bíróság által eljárási szabályba ütközik.
- [39] Az eltérő tényállás megállapításának szintén alapvető feltétele, hogy maga a tényállás megalapozatlan legyen (BJD 8349.). Ha pedig a tényállás megalapozott, akkor még felmentő határozat érdekében sem lehet eltérő tényállást megállapítani pusztán a bizonyítékok eltérő értékelésével (BJD 7761., 8377.).
- [40] Ezért a harmadfokú bíróságnak - mielőtt a másodfokú bíróság általi tényállás-módosítások megalapozottságát vizsgálja - először annak eljárásjogi alapjának a megvalósulását kell felülbírálnia. Ez a harmadfokú bíróság részéről sem tényjavítás, hanem a másodfokú ítélet eljárásjogi felülbírálatának része.
- [41] Ennek kapcsán azonban előre kell bocsátani, hogy jelen ügyben a másodfokú bíróság általi tényállás-módosítás önmagában is ellentmondásos, követhetetlen, a módosítások helye egyértelműen nem azonosítható be.
- [42] A másodfokú bíróság a 3. oldal hetedik mondatát mellőzte annak iratellenességére hivatkozással, és utalt a nyomozati iratok 513. oldalára; nem idézte azonban az álláspontja szerint iratellenes megállapítás tartalmát, és azt sem tüntette fel, hogy ahelyett mit állapított meg.
- [43] Az elsőfokú ítélet 3. oldal hetedik mondata a következő: „Így másnap, amikor a vádlott ismét megjelent a fiókban, a készpénzfelvételre már nem kerülhetett sor, egyben a banki ügyintéző tájékoztatását követően a vádlott hozzájárult a teljes pénzüsszeg küldő félnek történő visszautalásához.”. A nyomozati iratok 513. oldalán pedig a bűnjeljegyzék található, melyben lefoglalt dologként az átutalt pénzüsszeg van feltüntetve.
- [44] Az a tény azonban, hogy az átutalás összegét a büntetőeljárásban lefoglalták, nem zárja ki, sőt alátámasztja, hogy a vádlott másnap az átutalt összeget nem tudta felvenni, és hozzájárult annak visszautalásához. A másodfokú ítélet indokolásából egyébként az is kitűnik, hogy az idézett mondatban szereplő ténymegállapítást a másodfokú bíróság valójában valósnak fogadta el (másodfokú ítélet 4. oldal negyedik bekezdés).

- [45] A másodfokú bíróság ugyancsak mellőzte a 3. oldal nyolcadik bekezdés második tagmondatából az érkező pénzösszeg „illegális eredetű” voltára való utalás, valamint a harmadik tagmondatot („majd azt e magatartás kifejtésére felhívó ismeretlen személynek átadja”).
- [46] Vélhetően a másodfokú bíróság valójában az elsőfokú ítélet 3. oldal hetedik mondata helyett annak hetedik bekezdését („2016. 01. 19-én és 2016. 01. 25-én üzletben kérték a banknál vezetett számlájára történő visszautalást, melyre sor került”), valamint a 3. oldal nyolcadik bekezdés első mondatának a harmadik helyett a negyedik tagmondatát („ezáltal hiúsítva meg a bűncselekmény útján fennálló tényleges tulajdonjog, illetve a pénz további útvonalának megállapíthatóságát a pénz eredetének eltitkolása érdekében”) szándékolta mellőzni. Előbbi mondat áll ugyanis szemben azzal, a bűnjeljegyzékből levonható következtetéssel, miszerint, a vádlott számlájára utalt összeget - legalábbis a vádlott hozzájárulását követően nyomban - visszautalták, és az utóbb idézett mondat az, ami tartalma szerint nem ténymegállapítás, hanem jogi értékelés.
- [47] Ezt azonban a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság helyett nem állapíthatja meg, hanem kötve van az általa megjelölt javításokhoz. Mindez elkerülhető lett volna, ha a másodfokú bíróság a tényjavítást akként végzi el, hogy egyértelműen megjelöli, és idézi a helyesbítést igénylő ténymegállapításokat, feltünteti a helyükbe lépő tényállásrészeket, és rögzíti azok forrását, valamint a módosítás indokait.
- [48] Mindazonáltal jelen ügyben a másodfokú bíróság által végzett tényállás-módosítások, illetve azok mikéntje az eltérő döntés tekintetében valójában közömbös. A másodfokú bíróság ugyanis valójában kizárólag a törvényi tényállásszerű magatartást tartalmazó ítéleti tényálláson kívül eső, az utáni elsőfokú ítéleti részeket érintett.
- [49] A bíróság által megállapított tényállás azon tények leírását jelenti, amelyek a vádlott vád tárgyává tett elkövetési magatartására, és az annak büntetőjogi értékelése szempontjából releváns egyéb körülményekre vonatkoznak. Jelen ügyben az elsőfokú ítélet 2. oldal ötödik bekezdésétől 3. oldal ötödik bekezdéséig terjedő részében ezek maradéktalanul szerepelnek. Az elsőfokú ítélet ezen részét pedig a másodfokú bíróság érintetlenül hagyta, ami azt jelenti, hogy a tényállást valójában megalapozottnak találta.
- [50] Ebben a tényállásban pedig benne van az a vádlotti szándék és a hozzárendelt viselkedés, ami alapján a pénzmosás büntetnének kísérlete a vádlott terhére megállapítható; az elsőfokú ítélet másodfokú bíróság általi megváltoztatásnak tehát nincs ténybeli alapja.
- [51] A másodfokú bíróság által érintetlenül hagyott elsőfokú ítéleti tényállásban ugyanis egyértelműen rögzített, miszerint
- a magyar állampolgár vádlottat egy ismeretlen személy kérte meg, hogy a saját nevére bankszámlát nyisson,
 - a vádlott ennek alapján banki szolgáltatást rendelt meg,
 - a megbízó tájékoztatta a vádlottat a pénz átutalásáról,
 - a vádlott ezért tisztában volt azzal, hogy ismeretlen eredetű, illegális pénzösszeg érkezett a számlájára (3. oldal második bekezdés),
 - ez a pénzösszeg nem őt illette meg, és
 - a vádlott számlanyitási szándéka nem volt valós, kifejezetten jövőbeli, tisztázatlan eredetű pénzeszközök fogadására nyitotta azt meg.
- [52] A megalapozott tényállás alapján tehát kizárólag a vádlott bűnösségére vonható következtetés.
- [53] A jogi indokolás körében a másodfokú bíróság iratellenesen hivatkozott arra, miszerint az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádlott cselekménye egyébként sem volt alkalmas a pénz eredetének eltitkolására (másodfokú ítélet 5. oldal második bekezdés); a másodfokú bíróság ezt az álláspontot helyesnek is találta. Az elsőfokú bíróság azonban ezzel éppen ellentétes következtetésre jutott; ítélete 9. oldal hatodik bekezdés második mondatában kifejezetten rögzítette, hogy a vádlott a terhére rótt magatartását az elkövetési tárgy eredetének elleplezése érdekében fejtette ki, és ez az álláspont a helyes.

- [54] A vádlott cselekménye ugyanis arra irányul, hogy az őt megbízó személy a vádlott számlájára érkező, de a megbízó részére küldött, illegális eredetű pénzösszeghez akként jusson hozzá, hogy annak eredete ne legyen feltárható, és a vádlott lett volna az, aki a pénz felvételével és banki okiratok nélküli továbbadásával ezt az eredetet elleplezte volna. A vádlott cselekményének befejezése esetén a pénz birtokosa és az alapcselekmény közötti kapcsolat megszakad, a pénz útja nyomunkövetheletlenné válik; így a megbízó a hozzá eljutott, bűncselekményből származó pénzösszeget - a vádlott cselekménye következtében - látszólag legális tulajdonaként birtokolhatta volna.
- [55] Mindezzel - a másodfokú bíróság által elfogadott tényállás alapján - a pénzmosás büntette valamennyi törvényi tényállási eleme megvalósult. Mivel azonban a vádlott az átutalt összeget nem tudta felvenni, és azt a megbízónak átadni, cselekménye a Btk. 10. § (1) bekezdése szerinti kísérleti szakban rekedt.

V.

- [56] Ekként a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (1) bekezdése alapján - a korábban írtak szerint - megváltoztatta.
- [57] A vádlottat a Be. 564. § (1) bekezdése szerint bűnösnek mondta ki - az elsőfokú ítélettel egyezően - pénzmosás büntettének kísérletében [Btk. 399. § (1) bekezdés b) pont I. fordulat].
- [58] A vádlott cselekményeinek jogkövetkezményeit illetően is osztotta a Kúria az elsőfokú bíróság álláspontját. Eszerint - az elsőfokú ítéletben helyesen felsorolt és súlyuknak megfelelően értékelt büntetéskiszabási körülmények alapulvételével - a vádlottal szemben megállapított tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt [Btk. 33. § (1) bekezdés a) pont, Btk. 34. § első fordulat és Btk. 36. §]. Ennek végrehajtását a Kúria a büntetlen előéletű vádlottal szemben a meghatározott tartamú próbaidőre felfüggesztette [Btk. 85. § (1) bekezdés és (2) bekezdés].
- [59] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Kúria a Btk. 35. § (1) bekezdésére tekintettel, a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben határozta meg, és a Btk. 38. § (1) bekezdés első fordulatára tekintettel akként rendelkezett, hogy abból a vádlott - a végrehajtás elrendelése esetén - legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra [Btk. 38. § (2) bekezdés a) pont].

Budapest, 2019. június 25.

Dr. Márki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Sebe Mária s.k. bíró

A Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.278/2018/4. számú ítélete a Kúria Bhar.III.431/2019/3. számú ítéletében foglalt változtatással 2019. június 25. napján jogerős és a fel nem függesztett részében végrehajtható.

Dr. Márki Zoltán s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző

